№239 ნოემბერი 14, შაბათი 1887 ნოემბერი 14, შაბათი № 239

ГАЗѢТНІЙ ЦѢНЫ

თოვლ	მან.	კ.	თოვლ	მან.	კ.
12	10	—	6	6	—
11	9	50	5	5	50
10	8	75	4	4	75
9	8	—	3	3	50
8	7	25	2	2	75
7	6	50	1	1	50

ცალკე ნომერი—ერთი შაური.

იმერეთი

გაზეთის დასაკვეთად: ქ. ... განცხადებათა დასაბეჭდად უნდა მიეგზავნოთ: თვითონ redაქტორის, ახალ-ბიბეოთოვის ქუჩაზედ, სახლი № 9, ბ. ხიდდეველის საგაზეთოს, გოლოგინის პროსპექტი, ცენტრალურსა და ბრიკერეოვის წყეზლის მაღაზიებს.

უახლი განცხადებანი: ჩვეულებრივი სტრიქონი რვა კაპ.

1877—1887 წელიწადი — საპოლიტიკო და სალიტერატურო გაზეთი — 1877—1887 წელიწადი

დღესასწაულის გამო შემდეგი ნომერი გამოვა სამშაბათ, 17 ნოემბერს.

ორმოცის წირვა მიცვალებულის თ. გრიგოლ ორბელიანის მოსახსენებლად, დანიშნული ამ 15-ს ნოემბრისათვის, დღესასწაულის მიზეზით გადადებულ იქმნა სუთშაბათისათვის 19-ს ნოემბრისა.

დაიბეჭდა და ისყიდება

დამაკვირდი

ანუ

აფორიზმები, ძველთა და ახალთა ბრძენთა, მეცნიერთა და გამოჩენილთა კაცთა მიერ თქმულნი.

წიგნი შეადგინა „იმერეთის“ რედაქციამ.

ფასი ათი შაური.

საუნჯეზე ქართულის ენისა.

ახალი ლექსიკონი დ. ჩუბინაშვილისა

იყიდება მხოლოდ „წერა-კითხვის საზოგადოების“ კანცელარიაში, I ნაწილის ფასი 3 მან.

(წიგნი განიყოფება სამ ნაწილად. ჯერ დაბეჭდილია მხოლოდ პირველი ნაწილი, რომელიც ასო „ლ“-ზეა შეწყვეტილი. დანარჩენიც იბეჭდება. ახალი ლექსიკონი ბ-ნ ჩუბინაშვილისა ბევრით განირჩევა იმისავე „ქართულ-რუსული ლექსიკონისაგან“. ახალ ლექსიკონში უფრო მეტი სიტყვებია მოქცეული, სიტყვები ქართულადვე არის ახსნილი, ნაჩვენებია ბგერეთვე, რომელს მწერალს, ქველს თუ ახალს, აქვს ნახმარი ეს სიტყვა, რომელს თხზულებაში, რომელ გვერდზე და ზოგან მთელი ფრაზაც არის მოყვანილი, სადაც სიტყვა ნახმარებულია. შემდგე სიტყვა რუსულად არის ნათარგმნი.)

ტფილისი, 13 ნოემბერი

არც ერთს ერს არ გამოუვლია

იმდენი პოლიტიკური მდელვარება, არც ერთს ერს არ გაუვლია ისტორიული გზა ისეთის შფოთით, მოუსვენრობით, როგორც საფრანგეთის ერსა; აგრეთვე არც ერთს ერს არ მოუქმედებია იმდენი ბრწყინვალე საქმე და არ ჩაუდენია იმდენი უადრესი შეცდომა, როგორც საფრანგეთს. ამ გარემოებას ძალიან ნაუფიქრებია ზოგნი მეცნიერნი და ფილოსოფოსნი და ზოგს მათგანს იმედიც დაუკარგავს საფრანგეთის მერმისზე. მართლადაც, გასაგირველია, რომ ერთი და იგივე ერი დიდებულს საქმესთან ერთად, რომელიც მთელს განათლებულს კაცობრიობას სასიქადულოდ მიჰნია, სრადის ისეთს საქმეს, რომელსაც არ მოიმიმქმედებს არც ერთი ნაკლებადაც განვითარებული ერი. დღესაც საფრანგეთი ისეთს მდგომარეობაშია, რომ ყველა იმისი მოკეთენი და მოიმხრენი ვალდებულნი არიან გულ-დასმით ჩაუვირდნენ ამ გარემოებას.

ამ უკანასკნელს ხანს აღმოჩნდა, რომ ზოგიერთნი წევრნი რესპუბლიკელის დასისა არაფრად სჯობიან თუნდაც ნაპოლეონ მესამის დროის მოდვაწეთა, რომელთაც საფრანგეთი სრულიად გაბრწყნეს ზნეობითად. რესპუბლიკის კალთებში თავი შეუფარებიათ ყოველად ბინძურს, უზნეო და უაზრო ადამიანებს, რომელებიც არაფრად ჰფასებდნენ სახელმწიფო ინტერესებს. ასე გასინჯეთ, რომ პატივცემულ მოხუცებულის პრეზიდენტის ნათესავობა სჩადიოდა ყოველს გვარს უსინდისობას, არც ქრთამსა თაკილობდა, არც ორდენებითა და ადგილებით ვაჭრობასა.

ამ გარემოებამ მთელი საფრანგეთი აამფოთა, რადგანაც რესპუბლიკის მართებლობასაც, რომელიც სცნეს საუკეთესო ფორმად და რომელსაც ბედმა არგუნა საფრანგეთის თავ-გარდასავალი, სჭირვებია იგივე სენი, რომელიც სჭირდა მოხარქოს, რის გამოისობითაც უველანი ერთ-ხმად თხოულობენ პატივცემულის, მაგრამ ხან-გადასულის პრეზიდენტის გადადგომას სამსახურიდგან. ნუ თუ საპრეზიდენტო კრიზისი იმისი მაჩვენებელია, ვითომ რესპუბლიკა გამოუუნებელი ფორმაა საფრანგეთისათვის? ნუ თუ საფრანგეთი თავისადა სასიკეთოდ უნდა გამოესალმოს რესპუბლიკას და თავისი ბედი ხელში ჩაუდგოს რომელსმე მაძიებელს სახელმწიფო ტახტისას, ან სხვა რომელსამე გაბედულს გენერალს? ჩვენის აზრით, რაც უნდა მძიმე სენი სჭირდეს დღეს რესპუბლიკელთა მართებლობას და დასს, მაინც რესპუბლიკა საუკეთესო ფორმაა საფრანგეთისათვის. მართალია, ბევრი უწესობა, უზნეობა და უსინდისობა ჩაუდენიათ, მაგრამ ყოველისავე ამის შესაფუდვა შეუძლიან იმ გარემოებას, რომ თვით რესპუბლიკელებმა არ დამალეს ის მწარე სენი, გამოააშკარავეს იგი და საყოველთაოდ და საქვეყნოდ გაჭკიცხეს საპოლიტიკო უზრუნველობა და უსინდისობა; თვით რესპუბლიკელთა დასმა განიზრახა მსხვერპლად შესწიროს საფრანგეთის სახელსა და ინტერესებს საუკეთესო და ყოველად პატიოსანი პრეზიდენტი, იმისათვის, რომ იმის კალთის ქვეშ თავი შეუფარებია ყოველად უსინდისო ნათესავობას. შესაძლოა, რომ ამ პოლიტიკურის გარყვნილობის გამოქვეყნება საფრანგეთს არ გამოადგეს საპოლიტიკო საქმეებში და უიშვეველია, რომ საფრანგეთის მტრებს სახელ-და-ხელოდ დარჩებათ საფრანგეთის შინაური აწეწილ-დაწეწილობა, მაგრამ საფრანგეთს შეუძლიან იმით ინეგეშოს თავი, რომ რესპუბლიკელ წეს-წყობილების გამო არავითარი უწესოება, არავითარი დათრგუნვა კანონისა, სიმართლისა, არავითარი ფალატი მამულისა არ დაიმალება.

სწორედ ამიტომაც ნება გვაქვს ვიფიქროთ, რომ ის უწესოება, უზნეობა, რომელიც ამ მოკლე ხანში აღმოჩნდა, თუ სრულიად არ აღმოიფხვრება, ძალიან შემცირდება მაინც. აი, ამიტომაც რაც უნდა განსაცდელი ადგეს საფრანგეთს შინა და გარეგ, მაინც იმედია, რომ თვალთ-ხილულობის გამო საფრანგეთი თავს დაადგენს ამ განსაცდელს, რომელიც მისა-ეენეს უსინდისო და ანგარ გაცებმა.

გარდა ამისა, სრული საფუძველი გვაქვს ვიფიქროთ, რომ იმ მწარე სენის მიზეზი თვით რესპუბლიკის წეს-წყობილებაში არ იმალება; ის სენი ძველ დროთა ნაანდერძევია, იმ წეს-წყობილებისა, რომელმაც საფრანგეთი დასცა გერმანიასთან შებრძოლების დროს...

ა. ს—ი

ახალი ამბავი

*** როგორც გეატყობინებენ, ტფილისში უკვე მოსულა ბარი და ნიეთები საქართველოს ახალის ეგზარხოსის პალადისა, რომელსაც მოელიან კვირას, 15 ნოემბერს.

*** საჩხერეში წარსულს თვეს გაუმართავთ წარმოდგენა „წერა-კითხვის გამავრცელებელი საზოგადოების“ სასარგებლოდ. შემოსავალი ყოფილა სულ 77 მანეთი, ხოლო საზოგადოებას გადმოეცა 74 მანეთი, რადგან 3 მანეთი ერთზე დარჩომილა ნისიად და აქამდინ არ შემოუტანია. „საზოგადოება“ მადლობას უცხადებს ყველას, ვინც წარმოდგენის გამართვასა და წარმოდგენაში მონაწილეობა მიიღო.

*** ჩვენ მოგვეოდა ცნობანი, რომ ამ ხანად პარიჟის მაღალ სასწაველებლებში სწაველობს სამი ქართველი ახალგაზდა; ლიონშიაც იმყოფებიან სამნი, რომელნიც სწაველობენ სამეურნეო სასწაველებელში. ერთი ქართველი ახალგაზდაც სწაველობენ მიეხუროს კარები და ეთქვას: „დიგიანეთ, ჩემო ბატონოო!“ მატარებლის წასვლაზე დაგვიანება კიდევ არაფერია იმ უბედურებასთან, რაც ბედად მხედა. ეშმაკად, როცა მატარებლით მიედიარ სადმე, უეცველად უნდა გაეცილდე იმ რკინის გზის სადგურს, სადაც ჩამოსვლა მინდა. ამის გამო ბევრი ისეთი ადგილები დავთვალიერე, რომელიც მგონი ჩემს დღეშიაც არ მენახა. ხან-და-ხან ისეთს უდაბურს ადგილას გადმომსვამენ ხოლმე, სადაც სხვა კაცი ძნელად შეგხვდება და სანლოლით საძებნელია. ერთხელ წყლის ეიწრო ნაპირზედ გადმომსვეს, სადაც წყლის მეტი არა ჩანდა-რა და მატარებელიც, როგორც შემდეგ გაეიგონე, იქ მარტო პარასკეევობითა დგებოდა; ალბად იმიტომ დაეწესებინათ ასე, რომ იქნება პარასკეევს, ამ ძმიმე დღეს, რომელიმე გემი დაღუპულიყოს და გადარჩენილნი მგზაურნი ჩასხდნენ მატარებელშიო. ამისთანა უბედურებაში ამბანაგი მხოლოდ ერთხელ გამომიჩინდა; ეს ამხანაგი ეექვილი იყო და ეიღაც ქურდების გამოსასარჩლებლად მიდიოდა. ჩემთან ერთად ეს ეექვილი გასცდა იმ ქალაქს, სადაც სა-

ფელეტონი

მეტად გვიან თუ მეტად ადრე?

(ჯემს ჰეინისა)

I

მეტად გვიან

არიან იმისთანა კაცნი, რომ, რაც უნდა იყოს, დროზედ ვერ წამოდგებიან და ფოსტის ეტლი გასაწრობს ხოლმე; უეცველად ამისთანებმა მთელი ღამე ილ სასტუმროში უნდა გაატარონ, საიდამაც ფოსტის ეტლი გადის. მე რომ მკითხოთ, ამისთანანიცკი ჩემზედ ბეჯითნი და ფხიზელნი ყოფილან. სწორედ მოგახსენოთ, ძალიან არ მეჭაშნიკება, რომ ფოსტას დრო აქეს დანიშნული, გინდა თუ არა ამადა-ამ საათსა და წუთს უნდა მზად იყო და წახვიდე. თუმცა ეტლებზე ყოველთვის მეფის გვირგვინია დახატული, მაინც მგონი დედოფალსაც არ დაუცადონ, ისე დანიშნულს დროსა და ეადზედ დაიძვრებიან ხოლმე ადგილიდან. ვინ იცის, რამდენჯერ მომხდარა, ფოსტის ეტლი უჩემოდ წასულა, ცხენების ქირაში ერთი-ორად ფასი გადამიხდია, რომ მოეწეოდი როგორმე ამ შეუბრალებელს ფოსტის ეტლებს; ვინ მოსთვლის, რამდენჯერ შემეხტარვარ ამ ეტლებში უკანასკნელს წუთს და რომ ჩაცმა ვერ მომისწერია, წაღები ხელში მეკერია და სერთუკიკ-კი ღილებ შეუკერელი დამჩრენია; ვინ მოსთვლის, რამდენჯერ გამოედგომივარ უკან, სასო-წარკეეთილებით ხელები მიქნეია, მაგრამ ჩემი ხმა, ყვირილი, ღრიალი არავის გაუგონია ლოროტოტოს ეაი-ეაგლახის გამო.

არა, არ მესმის, რად უფრთხილდებიან დროს ასე დიდად და ძვირფასად რად მიაჩნიათ! ხუმრობით არა გკითხავთ, თუ ეხლა რომ ასეა: „რა მნიშვნელობა ექმნება დროსათვის ასეთს კანკალსა და ცახცახს ორასის წლის შემდეგა-მეთქი?“; არა, მხოლოდ ამ საკითხავზედ მიპასუხეთ: „რა ბედენაა ხვალისათვის, დღეს სამსა და ერთს მეოთხედს საათზე გაეალთ ერთის რომელისამე ადგილიდგან, თუ ოთხის ნახევარზე?“ ერთი მატარებელია, რომელიც რკინის გზის სადგურზე უეცველად ღამის 3 საათსა და 48 წუთზე მიეა ხოლმე. მითხარით, თუ ღმერთი გწამთ, რა არის ასეთი ახირებული ეადის გადაუსელელობა. რა საჭიროა იმ დროს მისელა სადგურზე, როცა თავზედ ხელ-აღებულ ლოთებსა და მოქეიფეთა სძინაეთ და ისინიკი, რომელნიც ძალიან ადრე არიან ადგომას ჩეეულნი, ლოგინიდგანაც არ დაძრულან. ჩემის აზრით, დრო კაცისათვის არის გაჩენილი და დაარსებული და არა დროსათვის კაცი. მართლაც და, რა არის დრო, რომ ასე ფრთხილად და თაეზით ექცეეიან? დროს თაობაზედ მართალს ან სასაფლაოს ქვესა და ძეგლებზე წაეკითხაეთ ხოლმე, ან გაეიგონებთ კათედრიდგან, როდესაც მოძღეარი ამბობს, დრო წარმეალია, ამოოებაა და ცუდადა ეხმარობთ დროსაო. ასეა, ოტყეიან-კი და კათედრიდგან ჩამოსელასაც ვერ მოასწრობენ ბ-ნი მქადგებელნი, რომ ისეე კისერს უხრიან და ემონებიან დროს, როგორც ყველა სიკეთილის შეილნი.

უნიეერსიტეტებშიაც ასეეეა, იქაც დრო მეფობს და ბატონობს. არ დაიჯერებთ, რომ ამ ტყუილმა ფაციფუცობამ დროსთვის 20,000 მან. ჯამაგირი და მშეენიერი სადგომი დამაკარგვინა! აი როგორ მოხდა ეს ამბაეი. პირველ გამოცდის (ეგზამენის) დღეს დამძინებოდა და უნიეერსიტეტში დანიშნულს დროზედ ვერ მივედი; საღამოზე ნება აღარ მომცეს და სწაველაში აღარ გამომცადეს. ამ გარემოების წყალობით პროფესორის მოწმობა ეეღარ მიეიღე; მაგრამ თუ მე დამაკლდა, კეთილი არც უნიეერსიტეტს დაეყარა. უნიეერსიტეტს რომ ჩემთვის ნება მოეცა, გამოეეცადნე და თავის მეთაურად დაეეყენებინე, მოზარდის თაობის კეთილისა-მყოფელი ეიქმნებოდი. ჩემს დროს უნიეერსიტეტის კარები არასოდეს არ დაიკეტებოდა იმ საბრალო სტუდენტის წინაშე, რომელიც გაქანებული მორბის სასწაველებლისაკენ, რომ სულ წუთ ნახეარი დრო მოიგოს; ეს დრო ვინ იცის, იქნება, ცხეირსახოცის ძებნასაც მოანდომა. ასეა თუ ისე, პატეცემულმა სასწაველებელმა ბედნიერება დაჰკარგა და უჩემოდ უნდა გასძლოს როგორმე.

მგონი მთელ დედამიწის ზურგზედ არ იყოს ისეთი ადამიანი, რომლის წინაშე რკინის გზის მსახურს ჩემზე ბევრჯელ მიეხუროს კარები და ეთქვას: „დიგიანეთ, ჩემო ბატონოო!“ მატარებლის წასვლაზე დაგვიანება კიდევ არაფერია იმ უბედურებასთან, რაც ბედად მხედა. ეშმაკად, როცა მატარებლით მიედიარ სადმე, უეცველად უნდა გაეცილდე იმ რკინის გზის სადგურს, სადაც ჩამოსვლა მინდა. ამის გამო ბევრი ისეთი ადგილები დავთვალიერე, რომელიც მგონი ჩემს დღეშიაც არ მენახა. ხან-და-ხან ისეთს უდაბურს ადგილას გადმომსვამენ ხოლმე, სადაც სხვა კაცი ძნელად შეგხვდება და სანლოლით საძებნელია. ერთხელ წყლის ეიწრო ნაპირზედ გადმომსვეს, სადაც წყლის მეტი არა ჩანდა-რა და მატარებელიც, როგორც შემდეგ გაეიგონე, იქ მარტო პარასკეევობითა დგებოდა; ალბად იმიტომ დაეწესებინათ ასე, რომ იქნება პარასკეევს, ამ ძმიმე დღეს, რომელიმე გემი დაღუპულიყოს და გადარჩენილნი მგზაურნი ჩასხდნენ მატარებელშიო. ამისთანა უბედურებაში ამბანაგი მხოლოდ ერთხელ გამომიჩინდა; ეს ამხანაგი ეექვილი იყო და ეიღაც ქურდების გამოსასარჩლებლად მიდიოდა. ჩემთან ერთად ეს ეექვილი გასცდა იმ ქალაქს, სადაც სა-

ლობს მონპელიეში საექიმო განყოფილებაზედ.

*** ბაქოდამ იწერებიან, რომ იქაურს ფულიან კაცებს შეუდგენიათ ამხანაგობა, რომელმაც 200,000 მანეთამდე უნდა შეაქუროს და იკისროს ბაქოში ცხენ-მაყალის გამართვა. ამ ამხანაგობას უკვე 10% საპირო თანხისა მოუგროვებია და შეუტანია ბანკში.

იმედი აქვთ, რომ ადგილობრივი ამხანაგობა იმაზედ ურიგოდ არ შეასრულებს საქმეს, როგორც ბელგიის რაღაც უსახელო კომპანიამ გააკეთა ტფილისის სახელ.-გატეხილი ცხენ-მაყალა.

მიჟაქცეთ მკითხველის ყურადღებას ბაქოელ ამხანაგობის მშვენიერს გარდაწყვეტილებაზე. ეს იქნება უკეთესი მაგალითი იმისი, რომ ჩვენებური ფულიანი კაცებიც შეიძლებენ ფულის რიგიან, ევროპიულად გამოყენებასა. უეჭველია, თუ ბაქოს ამხანაგობა ბეჯითად მოეკიდა საქმესა და შეასრულა ჯეროვანად, მერე სხვა ადგილებშიაც გამოჩნდებიან ჩვენებური ეკაცები და მოჰკიდებენ ხელს ამისთანა რთულ საქმეებს ამხანაგობითა და კომპანიებით. მაშინ ჩვენი სიმდიდრე ასე უფულოდ არ გაეა სხვა ქვეყნებში, როგორც ღღესა. უეჭველია, თვით ტფილისშიაც აღმოჩნდებიან ფულიანი კაცები და არ დაანებებენ ბელგიის ამხანაგობას ახალ ლინდაგების გაყვანასა, რაიაა ასე საჭიროა ტფილისის სხვა-და-სხვა ადგილებში და რასაც აღრე თუ გვიან უთუოდ წაეტანებიან.

*** გაზ. „Кавказъ“-ის სიტყვით, ქალაქის თავმა მოიწვია მკურნალთა კომისია და შაბათს, 14 ნოემბერს, ღილის მატარებლით წაეიდნენ აქეალას გასასინჯავად იმ წყაროებისა, საიდამაც მილით ჩამოდის წყალი ტფილისში.

*** იმავ გაზეთში ეკითხულობთ, რომ 12 ნოემბერს შეასრულა თავისი საქმეები ქალაქის სამხედრო ბეგარის კრებულმა. 13 ნოემბერს დაოფიცეს ახლად გაყვანილი ჯარის-კაცები და შემდგე გაგზავნინან სხვა და-სხვა სამხედრო ნაწილებში.

*** გაზ. „Нов. Обоз.“-ეს დეპეშით აცნობებენ ბაქოდამ, რომ აქაურმა საქალაქო საბჭომ გარდასწყვეტა მომაყალის წლიდამ გამართოს სახელოსნო სამ-კლასიანი სასწავლებელი იმპერატორის ალექსანდრე მეორის სახელობაზედ. წლიური ხარჯი რიცხეთ 10,000 მანათი, უკვე დამტკიცებულია.

*** გაზ. „Нов. Обоз.“-შიეე ეკითხულობთ ანგარიშს სტამბის პატრონის ლიბერმანის განსამართლებისას ქალაქ ტფილისის მეორე განყოფილების სასამართლოში მომრიგებელ-მოსამართლე ბ-ნ მღებროვის მიერ. ლიბერმანს უჩიოდა ბ-ნი ენგალიჩევი, რომ გაზ. „Тиф. Листокъ“-ში იბეჭდებოდნენ განცხადებანი პოლიციის მიერ ხელ-მოუწერელნი. ეექილად იყო ბ-ნი ნიკოლაძე, რომელმაც თავისი წასარჩლება აუშენა იმ აზრზედ, რომ საპროვინციო პერიოდიულ ბეჭდვის საქმე ისედაც მძიმე ყოფაშია და თუ სტამბის პატრონებიც ცენზორებად გაუხდებიან პერიოდიულ გამოცემებსა და თვალს ადევნებენ, რომ უკანასკნელებში არა დაიბეჭდოს-რა პოლიციისა და ცენზორის ხელ-მოუწერელად, მაშინ ერთი-ორად გაჭირდება მდგომარეობა საპროვინციო ბეჭდვისა. ამტომ თუ ეინმე პასუხისგებაშია მისაცემი, უხდა ან გამომცემელი, ან რედაქტორი მიეცეს სამსჯაროსაო. ბ-ნმა მოსამართლემ სამართლიანად იცნო ასეთი მოსაზრება ბ-ნ ნიკოლაძისა და სრულებით გაამართლა სტამბის პატრონი, ბ-ნი ლიბერმანი.

*** 12 ნოემბერს კუკიაში, ელისაბედის ქუჩაზე, ჩითაზოგის სახლის ჩარდახში თავი ჩამოიჩრო ტფილისის მოქალაქემ, ივანე დავითის ძე დარიბაშვილმა, 45 წლისამ. გამოიყვანა სწრამოეს.

დაბა ლ სოფელი

(მოწერილი ამბავი)

სოფ. უდე (ახალციხის მაზრა). ეს სოფელი ახალციხის დასავლეთით მდებარეობს. მოსახლეობა რიცხეი სამასამდეა და მათ შორის მომეტებული ნაწილი კათოლიკეები არიან. მეკვლარნი ხვნა-თესვას უფრო მისდევენ და ბუნებაც უხვად ჯილდოვებას ამათს შრომას. უდელების შრომის - მოვეარეობა და მხნეობა ბევრ სხვა სოფლებისათვის სანატრელია. ამეთვალ შეხვედით ამ ღარიბ-ღატკეს გლეხს, რომელსაც რნენა არ შეეძლოს თავის თავისა,ბარიქეთ შეძლებულებსაკი ბევრს ნახავთ. ღვთისმოიგონარეობა, ღვთისნეერება, მართლია, ეეკვლა გლეხების განსაკუთრებული თვისებაა, მაგრამ ამ მხრივაც უდელება ბევრ სხვა გლეხებზედ მაღალ დგანან. აქურები მდვდელს დიდად სცემენ პატივსა, ტრფობასა და ღმანთიაც მდვდელს მიჭმრთავენ სოლმე; უმდვდლოდ არავითარი საზოგადო საქმე არ გაკეთდება. ამდენს საეკოესოსა უდელებს ჰქონ სკოლაც. ახალციხის მაზრაში სკოლა, სწორეთ მოგახსენოთ, იშვათია მოგდენაა. იშე

, ამატომ-კი არა, რომ ბეკლოაკან დიდებულს სამეხუსაბაგოში სწავლის საეროვანი დაშრეტლიეოს, მოსპობილიეოს; ამატომ-კი არა, რომ მესხთ-ათაბაგებს ადარ შეეძლოთ სწავლისათვის ბეკლებურად შეძლების გამოლეა; ამატომაა იშვათი, რომ მოთაეე, საქმის დამწყები არავინა ჭკვიო, რათა ხალხს დაეხმაროს ცარიელს, ღატონის სიტყვით მაინც. დაარსებას ნაცვლად ამ სამოოთხის წლის წინად რამდენიმე სკოლა დაეეტა ჩვენს მაზრაში. ეს მოახდა მაშინ, როდესაც მართლ-მადიდებლობის გაშვრეელებელ საზოგადოებამ დაეხსნა თავისი სკოლები. ეროთი ამისთანა მადლიანი კეი არსად გამოჩნდა, რომ ბეკონსანია საღხისათვის და სკოლებს შესაბეა ეკისრეინენა. უდის სკოლა თუმცა ოთი წელიწადია არსებობს, მაგრამ ჯერ სულ ხუთიოდე შეეიდის მეტს არა ღირსებია ამ სკოლაში შესვლა. ამის გეწეიათ, გაეგონებდით, როცა იმ სადგურის სახელი დავიძახე, რომელზედაც უნდა ჩამომტარიყავით. ეხლა-კი მანდ შეიდი საათი უნდა გაატაროთ და კიდეე ღმერთს მადლობა შესწირეთ, რომ აქ ახლო-მახლო აგენტი არ არის და მეტის გზის გამოელისათეის ჯარიმას არ გადაგახდეენებთო“.

მართლაც, ახლო-მახლო ადამიანი-შეიელი არა ჩანდა; ამასთან არც ხე იყო სადმე, რომ შეეფარებოდით. ამ ადგილას სული ქეა-ნახშირის მადნის მუშები იდგნენ, დაბალს მიწურებში ჩამძერალიყენენ და აბანოს-ეიასაეით მხოლოდ ღამ-ღამეობით ამოჰყოფდნენ ხოლმე თავსა. მთელი დედამიწა ნახშირის მტეერით იყო მოფენილი და ამას გარდა ზემოდგან შხაპუნა წვიმა გვასხამდა. როცა ჩვენს მეგობრებს დეპეშები გაეუგზავნეთ და დაგეინენის მიზეზი შეეატყობინეთ , მოეიარეთ მთელი სოფელი და საწერელი და კალამი ძლიეს ეიშოვნეთ. ამ ადგილას ლიტერატურის სუნიც არ იყო, თუ მატარებლის სიარულის მაჩვენებელს არ ჩაეგდებთ. ამბობდნენ , რომ სადღაც არის რაღაც ნახატია, მაგრამ ჩვენს იქ ყოფნაში ეს ნახატი ეერსად იპოვნეს.

მე და ეექილმა კენჭაობის თამაშობა დაეიწყეთ. სამის საათიდგან შეიდს საათამდე ეითამაშეთ, დაეიღალენით კიდეც, რომ უეცრიე მადნის მუშებით აიესო მთელი ოთახი. ამ მადნის მუშებმა ხელ-ახლად დაგვწყეტინეს კენჭაობის თამაშობა თავიანთ სასიამოვნებლად და გასართობლად. „ამ ადგილებს ძნელად მოხდებიან ხოლმე ჭკვიანი კაცებიო,—გეითხრეს ამ მუშებმა,—და ეინც მოვა, უექველად მოიგონებს ხოლმე რაიმე გასართობსა; მაგალითებრ, სათვალთ-მაქცო სალამოს გაჰმართავეს, ან შუშხუნებზ აუშვებს და სხვა ამისთანა რაიმე გული - გადასაყოლიებელს ამბავს გეიმართავეს ხოლმე. თუ თქვენ ამისი არც ერთის უნარი არა გაქეთ, კენჭაობა ითამაშეთ, თორემ ცუდი დღე დაგეყრებათო“. შემოგვეხვია ხალხი და ნაძლეედებობდნენ—ხან ჩემს ხელს იეჭიდნენ, ხან ჩემის ამხანაგ ეექილისას. ბევრს ეიგვდი და ცუდი საქმე მოუეიდოდა ვექილს, თუ ფრანგულად არ ეთხოვნა, რამდენჯერმე მომაგებინე, რომ იმათ ესიამოვნოთ, რომელნიც ჩემს ხელზე იეერენ სანაძლეოსაო.

ხოლო ყველაზედ მეტად საყურადღებო და ამასთან საუბედურო ამბავი იმ დღეს დამემართა, რა დღეაც ჯვარი უნდა დამეწერა. საუბედუროდ , კლემენტინა ცხოვრობდა გემპტონშიე; ეს ადგილი განთქმულია დოღით, სურათების გამოსაფენ შენობით და განსაკუთრებით ბალითა და გეერაბებით. ოჰ, ღმერთო, რამდენი მშვენიერი საათი გავატარე ტემზის მდინარეზედ! კაი მენაეესავით ცალის ხელით ნაეს ეუსმაიდი და მეორე ხელი შემოხვეული მქონდა მშვენიერ კლემენტინას წერწეტა წელზედ. გემპტონის მთელს ბალში ძნელად იპოვება ისეთი ხე, რომლის ფურცლები ჩემსა და კლემენტინას ტკბილს სიყვარულზედ არა ჩურჩულებდნენ. მშვენიერს კლემენტინას მწვრებისა არ ეშინოდა და არც გაეიგებას უფრთხოდა, გაშლილ და გაფოთლილ ხეების ქვეშ ჯდომა უყვარდა. კლემენტინა მეტის - მეტი წესის მოყვარე ადამიანი იყო, ერთხელ დადგენილს რიგს არასოდეს არ შეშლიდა, არ გადაეიდოდა; მხოლოდ ამ თვისებაზედ ეტყობოდა, რომ ადამიანი-შეიელი იყო, არა ანგელოზი, და არც მეტად მშვენიერი ჩემისთანა ჩურუქისათვის. საუზმისა და სადილის ჭამა ყოველთვის თაე-თაეის დროზედ უყვარდა. როდესაც ქალაქიდგან მისელისას მატარებელს ვერ მიეუსწროდი და დაეიგვიანებდი,—ასეთი ამბავი კეირაში სულ ცოტა ორჯელ მოგეიდოდა ხოლმე—წარბებს შეეჭმუხვნიდა; თუმცა მშვენიერი წარბები ჰქონდა და შეეჭმუხვნაც უხდებოდა, მაინც მეშინოდა, რომ ეს წარბების ჭმუხვნა ჩვეულებად არ გადაჰქცეოდა. კლემენტინა თავის თავად ყოველთვის ძალიან აღრე დგებოდა და დაიწყებდა ხოლმე რიგაკის მშვენიერების ქებასა და დიდებასა. „თქვენ ზარმაცები ხართო,—დაუმატებდა ხოლმე,—და ამიტომ ვერასოდეს ვერ ეღირსებით იმის ნახვასა, თუ რა მშვენიერია გარიჟრაჟისას ბუნება. ეისაცა სურს, რომ ბეეშმარიტად ბედნიერი იყოს, ჩაის დალეეამდე უნდა გაისეირნოგამოისეირნოს და დილის ეამით ეამის დასტკბეს!“—თითქო სალამოს ნამიც იქიდგან არ ჩამოდიოდეს, საიდგანაც დილის ნამი ჩამოდის! რაღა განეაგრძო, კლემენტინას აღტაცებაში მოჰყვანდა ადამიანი, მაშინაც-კი, როცა აღრძალულს საგანს შეეხებოდა ხოლმე. ხოლო ამასთანავე რომ შეეხედეიდი და შემომხედაედა, არ ეიცი რადა და გული შიშით კანკალს დამიწყებდა. იმ დღის წინა ღამეს, რა დღესაც მე და ის ერთსულ და ერთ-ხორც უნდა გაეშლოდეი ყაეით, აი რა მითხრა კლემენტინამ: „ეინძლო არ დაიგვიანო, თორემ თუ დაიგვიანე, ჩემს დღეში არ გაპატეებო!“

— დაეიგვიანო! — წამოეიძახე.— არა, არა, ჩემო მშვენიერო, არ დაეიგვიანებ! თუ დანიშნულს საათზედ აღრე საკურთხეელის წინ არ ეიდგე, დარწმუნებული იყავ, რომ არა მყეარებიხარ.

სამართლო იყო, და ჩამოეიდა საღღაც უდაბურს ადგილს; ეს ადგილი რკინის გზის საღგურის მგგერად შაეი-ქვის საწყობი გამოდგა.

— როგორ გაბეედეთ და აღრეეე არ შეგეატყობინეთ, რომ მეორე მატარებელში უნდა გადაემსხდარიყაეთ?— შესძახა ჩემმა თანამგზაერმა შეშინებულს კონდუქტორს.—თქვენ უსინდისოდ მოიქეცით და ზარალი რკინის გზის მმართველობამ უნდა გადაგეიხადოს.

მე ჩემს ძველს ამხანაგთან სტუმრად მიდეოდი და ზარალი მხოლოდ ის მომეიდა, რომ მშვენიერს სადილს მოეცდი. თუმცა ასე იყო, მაინც წარბები შეეიეჭმუხვნე, თითქო პირეელია ასეთი ამბაეი ჩემს თაეს და ჩვეულს არ ეიყოეო, და ესოქეი, რომ კონდუქტორის საქეიელი არ-შესანდობელია-მეთქი იმედი გექონდა, რომ დანარჩენს დღეებს ჩვენის სიცოცხლისას რკინის გზის მმართველობის ხარჯზედ დაელეედით. საუბედუროდ, ეს იმედი გაგეიცრუედა, როცა კონდუქტორმა იმ ეაგონში შეეო თაეი, რომლიდგანაც ჩვენ გამოეყაეით. წეღანდელმა შეშინებულმა კონდუქტორმა ეხლა მექარით დაგეძახა თავზედ: „ახად მოგეიდათ! როგორ გაბეედეთ და წესს გადახეედით! თქვენ რომ ფანჯრები ჯრ მოგეხურათ და პაპიროსი ისე მოგეწიათ, გაეიგონებდით, როცა იმ სადგურის სახელი დავიძახე, რომელზედაც უნდა ჩამომტარიყაეთ. ეხლა-კი მანდ შეიდი საათი უნდა გაატაროთ და კიდეე ღმერთს მადლობა შესწირეთ, რომ აქ ახლო-მახლო აგენტი არ არის და მეტის გზის გამოელისათეის ჯარიმას არ გადაგახდეენებთო“.

მართლაც, ახლო-მახლო ადამიანი-შეიელი არა ჩანდა; ამასთან არც ხე იყო სადმე, რომ შეეფარებოდით. ამ ადგილას სული ქეა-ნახშირის მადნის მუშები იდგნენ, დაბალს მიწურებში ჩამძერალიყენენ და აბანოს-ეიასაეით მხოლოდ ღამ-ღამეობით ამოჰყოფდნენ ხოლმე თაესა. მთელი დედამიწა ნახშირის მტეერით იყო მოფენილი და ამას გარდა ზემოდგან შხაპუნა წვიმა გვასხამდა. როცა ჩვენს მეგობრებს დეპეშები გაეუგზავნეთ და დაგეინენის მიზეზი შეეატყობინეთ , მოეიარეთ მთელი სოფელი და საწერელი და კალამი ძლიეს ეიშოვნეთ. ამ ადგილას ლიტერატურის სუნიც არ იყო, თუ მატარებლის სიარულის მაჩვენებელს არ ჩაეგდებთ. ამბობდნენ , რომ სადღაც არის რაღაც ნახატია, მაგრამ ჩვენს იქ ყოფნაში ეს ნახატი ეერსად იპოვნეს.

მე და ეექილმა კენჭაობის თამაშობა დაეიწყეთ. სამის საათიდგან შეიდს საათამდე ეითამაშეთ, დაეიღალენით

ნარკვევი

(ეურნალ-გაზეთებიდამ)

დღეს გაზეთ „Новости“-ს სჯა მოვისმინოთ ევროპის პოლიტიკაზე. მართალია, გაზეთი ახალს არას ამბობს, მაგრამ მაინც იმისი სჯა იმითი არის საინტერესო, რომ ჭხატავს, რას ჭფიქრობს ფდეკვანდელს ყოფაზე ერთი დიდი და გავრცელებული გაზეთი რუსეთისა. გაზეთის აზრი ძალიან მორს არის იმაზე, რომ მშვიდობიანად გათავდეს საქმე.

ჩეეი, მაგრამ დაეწყნარებელი და მეფდგარი ბრძოლაა ეხლა ევროპაში, რომელიც ორს ერთმანერთის მოწინააღმდეგე ბანაკად გადაქცეულა. ეს ბრძოლა ამ უამად ისეა გამწვავებული, რომ რაც შეიძლება მალე უნდა გათავდეს საქმე, ასე იქნება თუ ისე. ან უნდა მოისპოს ეს ყრა, ჩეეი, მშვიდობიანი გამწვავებული ბრძოლა და მოისპოს მალე,.

აკამდე სახელმ,ეფონი ერთმანერთს არწმუნებდნენ, რომ მშვიდობიანობა, მშვიდობიანობა გვინდა და გვწყურიანო. ასეთს ლაპარაკს ბევრი შეცდომაში შეჭეუვდა, მეტადრე ისეთნი, ვინც ფრმადა არ უცვირდებიან საპოლიტიკო საქმეების აზრსა და მათს იდეუმალს კავშირს.

ბოლგარია აქ არაფერს შუაშია, განაგრძობს გაზეთი. ბოლგარია მხოლოდ სახაბია და ძალიან მცირე სახაბიც. მიზეზი გამწვავებულის მდგომარეობისა სულ სხვაა და ეს სულ სხვა მიზეზი ის არის, რომ უკმაყოფილება სახელმწიფოთა შორის თან-და-თან, ნელ-ნელა გაიზარდა, გავრცელდა და საკმაოდ მხოლოდ მცირეოდენი ნაპერწკალი დიდის ცეცხლის გასაჩენად.

ვინ უნდა ირხუბოს მაშ, ვინ უნდა იბრძო

ნიის ი

გაზეთში დასაბეჭდი, ძალითი გამოსტეგრესენ ამისთანა ამბავს და დაეტეხენ. ეი მაგალითია. ამ რამდენისამე დღის წინად დეპეშით გავიგეთდა ამბავი ყველა გაზეთებში, რომ ეროტმა, ეამინტონის უმაღლესის სასამართლოს მოსამართლემ, ამიფეთქებელი მაშინ მიიღოდო. გაზეთებმა დაიწყეს ლაპარაკი, რომ ეგ ინარხისტების საქმეელი იეზისო და ამიტომ უფრო ჯეტჭარეს ჩიკაგოში ინარხისტთა დასჯას. ეხლა ნიუ-იორკის გაზეთის ოფის რეპორტიორს გამოუცხადებიათ, რომ მოსამართლეს ჩვენ გავუგზავნეთ ეფითი ნაწერი, მეკლან დასმული, რათა გაზეთის მასალად გამოგვგზავნოდეო.

— საფრანგეთში პირველად რომ განქორწინების კანონი დაწესეს, ე. ი. 1885 წ. 1,242 ოდენ-ქმარი განქორწინებულა. წარსულს წელს უფრო ტაბლად უცნაურად მეუღლეთ და მხოლოდ 486 ოჯახობა შერეულეა განქორწინების გამო. უმეტესად უფრო მდიდრები ეწყობიან თურმე განქორწინებას. საკურადღებო კიდეე ის არის, რომ ამ რიცხვში 64 წყვილი განქორწინებისა ცოლებს სურვილით მომხდარა. ათს ნაწილს განქორწინებულ ქმრებისას კვლავ ეკონა დაუნერეთ, თუმცა 50 წლისანი ეოფილან. მოდათ და ამას შემდეგ კიდეეკ საქვეთ, რომ კანონდიეეს კარგი მაგალითია ეკვლეთ-ფრანსია.

დეპეშა

12 ნოემბერი

პეტერბურგი. გაზეთები გვაუწყებენ, რომ იმ კომისიას, რომელიც მუშაობს სახაზინო სამზადისისა და სხვა სასურსათო საქმეების განსაზილველად და განსასჯელად, დაუსკვნია, საჭიროა ერთს დაწესებულებაში მოთავსდეს ყოველი მუშაობა სურსათის დასამზადებლად. ამასთანავე კომისიას შეუმუშავებია პროექტი, რომ დაწესდეს ხოლმე კრებული, რომელმაც უნდა განაგოს ყოველივე სასურსათო მოსაქმეობა და მოქმედებანი მთავრობის დაწესებულებათა.

სახელმწიფო რჩევამი შეუტანიათ წარდგინება იმის თაობაზე, რომ 1 იანვრიდგან ურალის რკინის გზა უნდა შეუერთონ ეკატერინბურგ-ტიუმენისას. ამ შეერთებულს გზას სახელად დაერქმევა პერმისა და ტიუმენის რკინის გზა.

როგორც ისმის, მომავალ წლიდგან შეუდგებიან ციმბირის რკინის გზის მოსამზადებელ მუშაობას.

კენზა. სოფ. დოლგორუკოვის ორი გლეხი, რომელებსაც ბრალდებოდათ სტანოსლავსკის მოკვლა, ჩამოურჩვიათ; დანაბრეკს თორმეტს გლეხს გზავნიან კატორგაში.

ოდესა. „რუსეთის ნავოსნობის საზოგად იების“ მმართველობაში დარწმუნებულნი არიან, რომ ორთქლ-მავალ გემს „სინეკუსს“ დაუდუპავს იმავე საზოგადოების გემი „ვესტა“, რომელზედაც იყო 35 მოსამსახურე კაცი; ესენი ყველანი დადუპულან.

პარიჟი. პრეზიდენტს გრევის გარდაუწყვეტია სამსახურიდგან გადადგეს. გრევის სთხოვა რიბოს, შედგენა ახალის კაბინეტისა, რომელმაც უნდა შეჭკარიოს კონგრეესი. გრევი აპირებს იმის გამოცხადებას, რომ იძულებული ვარ სამსახურიდამ გადავდგე, რადგანაც შეუძლებელი გახდა სახელმწიფოს წინ გაგუძღვეო; ამასთანავე პასუხს არ ვაგებ შინაურ და გარეშე საქმეთა გაძღოლებისათვის, რომელიც მოსალოდნელიაო.

ბერლინი. ედეს დიდიუო რეიხსტაგის სხდომა. სეფე-სიტეუკაში მოხსენებულია, რომ გარეშე პოლიტიკაში გერმანია მხოლოდ ერთს საგანს მიზდევს, სახელდობრ, ევროპის მშვიდობიანობის დაცვასა. ამისათვის გერმანია სცდილობს მეგობრული განწყობილება დაიჭიროს ყველა სახელმწიფოებთან და დაიცვას ის ხელ-შეკრულებანი, რომელთაც საგნად აქვთ წინადადგომა გაუწიონ იმათ, ვინც განიზრახავს მშვიდობიანობის დარღვევასა. გერმანია, მოხსენებულია აგრეთვე სეფე-სიტეკაში, მიზდევს იმ ქრისტიანულს მცნებას, რომელიც უარ-ჭყოფს სხვა ერთა ზედა თავ-დასხმას. გერმანიას სურს ძალიერი გახდეს მხოლოდ იმისათვის, რომ თავი დაიფაროს. გერმანიის კონსტიტუციასა და სამხედრო დაწესებულებათა საგნად ის არა აქვს, რომ მეზობელ სახელმწიფოთა მშვიდობიანობა დაარღვიოს; საკუთარის მშვიდობიანობისა და დამოკიდებულების დასაცველად გერმანია, ღვთის წყალობით, იმდენად ძლიერია, რომ შეუძლიან გაუძღოს უუდიდეს სამხედრეობას და გაჭიერვებასა.

13 ნოემბერი

პეტერბურგი. უსამდვდელოესი დიმიტრი, ვიკარი ნიჟეგოროდისა, გადაუვანილ იქმნა ბალტიის ეპისკოპოზის კათედრაზე, ზოდოლის ეპარხიის ვიკარად.

პარიჟი. გრევემ საბოლოოდ გადასწყვიტა გამოვიდეს სამსახურიდამ და დაეთხოვოს პრეზიდენტობასა. ამის მიზეზს იგი გამოსთქვამს საპრეზიდენტო ეპისტოლეში, რომელიც ალბად ორშაბათს იქნება წაკითხული, კონგრესი-ეი შეიყრება სამშაბათს. რადგანაც ფერრის სასელი აქვს გატეხილი, ოპორტუნისტებს საპრეზიდენტო კანდიდატად ბრისონი გამოჰყავთ. ფერეისინეკ ჭკდიდლობს გრევის ადგილის დაჭერას. კანდიდატთა შორის ასახელებენ პარიეის გუბერნატორს ოსსოიესაც.

სოფია ბოლგარეთის ეგზარხმა უბრძანა მიტროპოლიტს კლიმენტს წავიდეს სოფიიდამ და გამგეობა სოფიის ეპარხიისა დაავალა მიტროპოლიტს კირილესეს.

ეპეტერბურგის ბირჟა, 10-ს ნოემბერს.

ფ ა ს ე ბ ი:

	შუადღეს	გამოდ-ფლის	ბეღელ-ოსის
	მან. კ.	მან. კ.	მან. კ
ნუთ-მანთანიანი ოქრო	— »	— »	8 97
ტამოჟნის კუპონები . .	— »	— »	179¾
მანთანიანი ვერცლის ფული.	— »	— »	1 32
6% პირველის შინაგანის ნასესხი მომგებილეთ.	— »	— »	266
— მეორისა	— »	— »	237½
გირვანდ. ფურცელნი:			
ტფილისის ბანკისა. .	— »	— »	— »
ქუთაისის ბანკისა . .	— »	— »	— »
ტფილისის სურეთერო ნდობის საზოგადოებისა	— »	— »	— »

ეპარქიალური ცნობანი

ქრისტეს აქეს ჩუაზ(1887) წელიწადია. ქმაეფინის შექმნიდამ 7395.

ქვეყნი ინდიქტიონი მე-4, ამბანი ქორონიკონი—ეოთ=479 წელია. დიოწეო 1408 წ. დაიოვდა 1940 წ. ახალი ინდიქტიონი მე-4, ამბანი ქორონიკონ.—ეგ=43 წელიწადია. დიოწეო 1844 წ. და ოავდა 2576 წ.

1887 წლის ზედ-ნადვანი—14.

ნოემბერი 30 დღით არის

14 დღე შაბათი. წმ. მოციქ. ფილიპესი და იუსტინიანე მეფისა. ალვანის ღამე შობის მარხვისა. კათოლ. წმ. მოწ. პაპა მარტინესი. სომეხ. მოციქ. ანდრიასი და ფილიპესი. მუსულ. მე-12 რიცხვი თოვისა რეგი-ულ-ეეველისა, 1305 წ. ჰეჯრისა. დაბადება და გარდაცვალა წინასწარ-მეტყველისა მაჰმადისა (სუნნ.).—დაბადება მიაის დიდებულების იმპერატორის მეუღლის მარია თეოდორეს ასულისა, 1847 წ.—ზაქათალაში ბენ. გულიაკოეს ძეგლი ეუკეს, 1845 წ.—თ. ანდრონიკაშვილმა გიამარჯეა ოსმალებზე ახალციხესთან და გამარჯეებულს დარჩა ბანაკი მტრისა, 11 ზარბაზანი და მრავალი ქონება, 1853 წ.—ჭეშმარიტი შუა-დღე 11—47. ტფილისში მზე ამოდის 7—1, ჩადის 4—33. მთვარე 12 დღისა.

15 დღე კვირა. წმ. გურანისი, სამონისა და ახიბისი. დაწყება შობის მარხვისა. კათოლ. წმ. ქალწ. გერტრუდისი. სომეხ. ალვანის ღამე ჭისნაკის მარხვისა. მუსულ. მე-13 რიცხვი თოვისა რეგი-ულ-ეეველისა, 1305 წ. ჰეჯრისა.—ჭეშმარიტი შუა-დღე 11—48. ტფილისში მზე ამოდის 7—2, ჩადის 4—32. მთვარე 13 დღისა.

16 დღე ორშაბათი. წმ. მოციქულ-მახარებელ მათეისი. კათოლ. წმ. ალმსარ. დიდვასი. მუსულ. მე-14 რიცხვი თოვისა რეგი-ულ-ეეველისა, 1305 წ. ჰეჯრისა.—ჭეშმარიტი შუა-დღე 11—48. ტფილისში მზე ამოდის 7—3, ჩადის 4—32. მთვარე 14 დღისა.

17 დღე სამშაბათი. წმ. გრიგოლ საკვირველ-მოქმედისა, მოწ. გოპრონისა და 133 სხ. კათოლ. ქალწ. მოწ. დედოფ. სალომეისა. მუსულ. მე-15 რიცხვი თოვისა რეგი-ულ-ეეველისა, 1305 წ. ჰეჯრისა. სიკვდილი ეზიდასი.—ჭეშმარიტი შუა-დღე 11—49. ტფილისში მზე ამოდის 7—5, ჩადის 4—31. მთვარე 15 დღისა.

18 დღე ოთხშაბათი. წმ. პლატონისა, რომანოსისა და მეზეერე ზაქეისი. კათოლ. წმ. მოციქულთა პეტრესი და პაველეს ეკლესიის კურთხეეა. სომეხ. მე-3 დღე ჭისნაკის მარხვისა. მუსულ. მე-16 რიცხვი თოვისა რეგი-ულ-ეეველისა, 1305 წ. ჰეჯრისა.—ჭეშმარიტი შუა-დღე 11—49. ტფილისში მზე ამოდის 7—6, ჩადის 4—31. მთვარე 16 დღისა.

19 დღე ხუთშაბათი. წ-ნ.-მეტუ. ავდოსი, ღირსისა ბაკლამისა, ოიასეფისა და წმ. ილარიონისა. კათოლ. წმ. დედოფალ ელისაბედისა. მუსულ. მე-17 რიცხვი თოვისა რეგი-ულ ეეველისა, 1305 წ. ჰეჯრისა.—ჭეშმარიტი შუა-დღე 11—50. ტფილისში მზე ამოდის 7—7, ჩადის 4—31. მთვარე 17 დღისა.

20 დღე პარასკეეი. ღირსისა გრიგოლისა. კათოლ. წმ. ალმსაარ. ფელიქს ბალისელისა. სომეხ. ნახატონაქი. მუსულ. მე-18 რიცხვი თოვისა რეგი-ულ-ეეველისა, 1305 წ. ჰეჯრისა.—ჭეშმარიტი შუა-დღე 11—50. ტფილისში მზე ამოდის 7—8, ჩადის 4—30. მთვარე 18 დღისა.

21 დღე შაბათი. ტაძრად მიყვანა წმ. ღვთის-მშობლისა მარიამისა. ეხეეე ფრანგთა და სომეხთათვისაც. მუსულ. მე-19 რიცხვი თოვისა რეგი-ულ-ეეველისა, 1305 წ. ჰეჯრისა.—ჭეშმარიტი შუა-დღე 11—50. ტფილისში მზე ამოდის 7—9, ჩადის 4—30. მთვარე 19 დღისა.

22 დღე კვირა. წმ. ფილიმონ მოციქულისა. კათოლ. ქალწ.-მოწ. ცეცილიასი. მუსულ. მე-20 რიცხვი თოვისა რეგი-ულ ეეველისა, 1305 წ. ჰეჯრისა.—ჭეშმარიტი შუა-დღე 11—50. ტფილისში მზე ამოდის 7—10, ჩადის 4—30. მთვარე 20 დღისა.

23 დღე ორშაბათი. წმ. ეპისკ. ანფილოქსი. კათოლ. წმ.-მოწ. პაპა კლიმენტისი. სომეხ. წმ. ქალწ. იულიანისი და ვასილიასი. მუსულ. მე-21 რიცხვი თოვისა რეგი-ულ-ეეველისა, 1305 წ. ჰეჯრისა.—ტფილისის საურთიერთო ნდობის საზოგადოების წესდება უმაღლესად დამტკიცებულ იქმნა, 1871 წ.—ჭეშმარიტი შუა-დღე 11—50. ტფილისში მზე ამოდის 7—11, ჩადის 4—30. მთვარე 21 დღისა.

24 დღე სამშაბათი. დიდის ქალწ.-მოწ. ეკატერინასი და ავგუსტასი დედოფ. კათოლ. წმ. იოანისი. სომეხ. წმ. ლუკიანე მოციქულისა და სხვათა. მუსულ. მე-22 რიცხვი თოვისა რეგი ულ-ეეველისა, 1305 წ. ჰეჯრისა.—ჭეშმარიტი შუა-დღე 11—51. ტფილისში მზე ამოდის 7—12, ჩადის 4—30. მთვარე 22 დღისა.

25 დღე ოთხშაბათი. წმ. კლიმენტისი. კათოლ. წმ. ქალწ.-მოწ. ეკატერინესი. სომეხ. მარხვაა. მუსულ. მე-23 რიცხვი თოვისა რეგი-ულ-ეეველისა, 1305 წ. ჰეჯრისა.—ჭეშმარიტი შუა-დღე 11—51. ტფილისში მზე ამოდის 7—13, ჩადის 4—30. მთვარე 23 დღისა.

26 დღე ხუთშაბათი. წმ. ავდიპი მესვეტისა. კათოლ. წმ. ეპის. ალმსაარ. გრიგოლ საკვირველ-მოქმედისა. სომეხ. წმ. კლიენტისა და ბაგრატ ეპისკოპოსისა. მუსულ. მე-24 რიცხვი თოვისა რეგი-ულ-ეეველისა, 1305 წ. ჰეჯრისა.—ჭეშმარიტი შუა-დღე 11—52. ტფილისში მზე ამოდის 7—14, ჩადის 4—30. მთვარე 24 დღისა.

27 დღე პარასკეეი. მოწ. იაკობ სპარსელისა. სომეხ. ნახატონაქი. მუსულ. მე-25 რიცხვი თოვისა რეგი-ულ-ეეველისა, 1305 წ. ჰეჯრისა.—ჭეშმარიტი შუა-დღე 11—52. ტფილისში მზე ამოდის 7—15, ჩადის 4—30. მთვარე 25 დღისა.

28 დღე შაბათი. წმ. მოწ. სტეფანესი, ვასილისა და სხვათა. კათოლ. სალომოს ღვთის-მსახურისა წმ. ანდრია მოციქულისა. სომეხ. წმ. მოციქულ და პირველ განმანათლებელ სომეხთა თადეოსისა და პართოლომესი. მუსულ. მე-26 რიცხვი თოვისა რეგი-ულ-ეეველისა, 1305 წ. ჰეჯრისა.—ჭეშმარიტი შუა-დღე 11—53. ტფილისში მზე ამოდის 7—16, ჩადის 4—30. მთვარე 26 დღისა.

ბაზრის ფასი

ნახრა

1 ნოემბრიდამ 1 დეკემბრამდე.

თეთრი შური რუსული 1 ბოქ.	5	ბაბ.
შური 1-ის ხარისხისა . .	3	»
» 2 »	2½	»
თოხლის წითელი შური 1-ის ხარის.	5	»
» » 2—	3½	»
» » 3 »	3	
ჯვარის მამის შურის ღაბაში		
1-ლის ხარისხისა . .	5	»
მე-2 ხარისხისა . .	4	»
მე-3 — . . .	3	»
ცხვრის ხორცი 1-ლის ხარისხისა.	7	»
» 2 »	6	»
სუკი	13	»
ძროხის ხორცი . . .	7	»
ღორის ხორცი 1-ის ხარისხისა.	7	»
» 2 »	6	»

ბიბლიოგრაფია

ბათუმიდამ გადის: ხუთშაბათობით სამშაბათამდეკვის 4 საათზედ მოკლე ეზეთ და ნოეორანსიისაკენ და კუნძ ში შეიეზეთ.

შაბათობით საღამოს 8 საათზე ზარის ეზით (ეკვალ ნავთ-ს